

- Εγώ και οι άλλοι.
 - Η ομάδα και η προσωπικότητα
 - Η συγκίνηση και η ευαισθησία.
 - Η αλληλεπίδραση και η συμπεριφορά.
 - Η επιδοκιμασία και η παρέκκλιση.
 - Η ανάπτυξη και η αποδοχή
-
- Η αποκάλυψη και η αλλαγή.

Η

Κοινωνικοποίηση

α) Αντιλήψεις για την Κοινωνικοποίηση

Η όρος κοινωνικοποίηση βασίζεται σε δύο πρωταρχικές ερμηνευτικές αντιλήψεις.

Η πρώ τη αντίληψη,

ορίζει την κοινωνικοποίηση σαν ένα σύνολο διαδικασιών προσαρμογής ενός ατόμου στους κοινωνικούς θεσμούς οι οποίοι το περιβάλλουν.

Σε αυτή την περίπτωση:

“Η κοινωνικοποίηση αποτελεί την διαδικασία μέσω της οποίας, το άτομο μαθαίνει τις κοινωνικές νόρμες, τους κανόνες μιας κοινωνίας ή μια κοινωνικής ομάδας, με τέτοιο τρόπο ώ στε να είναι ικανό να τους χειριστεί σύμφωνα με την επιθυμία του .”

[1](#)

Οι υπεύθυνοι ενήλικες, αντιπρόσωποι κοινωνικών θεσμών, όπως είναι η οικογένεια ή, η εκπαίδευση, ενδυναμώνουν τα ενδιαφέροντα του παιδιού καθοδηγώντας το σε αποδεχτές συμπεριφορές, δίνοντας του την ευκαιρία να συμμετάσχει στην ομάδα των άλλων παιδιών. Επίσης το υποστηρίζουν προς αυτή την κατεύθυνση, αποθαρρύνοντας συγχρόνως, την τάση της αντίθεσης του παιδιού, στα όρια τα οποία θέτει η ομάδα και οι κοινωνικοί κανόνες που την διέπουν. Οι υπεύθυνοι ενήλικες, παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες για την εκτέλεση του έργου που έχει ανατεθεί στο παιδί και το παρακινούν, το επιβραβεύουν αλλά και το ελέγχουν, για την εκτέλεση αυτού έργου.

Η δεύτερη αντίληψη,

ορίζει την κοινωνικοποίηση σαν το σύνολο των διαπροσωπικών σχέσεων του ατόμου με τους άλλους. Σε αυτή την περίπτωση η κοινωνικοποίηση στοχεύει την παρουσία του άλλου και αποτελεί το περιεχόμενο των σχέσεων με αυτόν. **"Η κοινωνικοποίηση υπάρχει μέσα από την αίσθηση της συμμετοχής και της δυνατότητας επικοινωνίας του ατόμου με το κοινωνικό του περιβάλλον**

"

[2](#)

Αυτή η αναγκαιότητα της παρουσίας του άλλου μπορεί να μας κάνει να υποθέσουμε την ύπαρξη ενός ειδικού ένστικτου το οποίο, ή είναι δεμένο με το γονεϊκό ένστικτο, ή, μπορεί να είναι μια έμφυτη συμπάθεια προς την ανθρώπινη φύση, έτσι όπως εκφράζεται μέσα από την παρουσία του παιδιού, αποτελώντας για τους γονείς ένα αυθεντικό και πρωτόγνωρο τρόπο γνώσης.

Elkin 1960

J. Chateau 1960